Aliančný modlitebný týždeň 2027

„Na Božiu slávu a požehnanie Jeho ľudu“

Slovo na úvod

V týchto dňoch oslavuje Slovenská evanjelická aliancia (SEA) okrúhle 35. výročie svojho založenia.

Zakladajúce valné zhromaždenie Slovenskej evanjelickej aliancie bolo dňa 8. januára 1992 v Bratislave a organizácia bolo zaregistrovaná ako občianske združenie na Ministerstve vnútra SR dňa 31. januára 1992. (https://www.eask.sk/index.php/historia/nasa-historia-na-slovensku). V porovnaní s inými európskymi krajinami patrime v tomto ohľade spolu s ďalšími postkomunistickými krajinami k „benjamínom“.

Aj za ten krátky čas sme stihli zakúsiť entuziastické obdobie budovateľského nadšenia (90-te roky), ale aj obdobie stagnácie ako aj obdobie poznačené pokovidovým útlmom. Dvadsiate roky tohto milénia sú svedkom hľadania a opätovného zvažovania poslania Evanjelickej aliancie v zmenenom a -ako dnes politici radi hovoria - chaotickom svete, kde staré pravidlá spolužitia prestali platiť a nové sme zatiaľ nenašli. Oproti sekulárnym politikom máme my – kresťania – vo všeobecnosti výhodu v tom, že sme presvedčení, že budúcnosť tohto sveta je plne v Božích rukách.

Sme vďační nášmu Pánovi, že sa za týchto 35 rokov našej existencie k práci SEA priznával. A ako je už dobrou dlhoročnou tradíciou, chceme aj tento ďalší rok začať spoločnými modlitbami.

V dôvere v Neho očakávame Jeho vedenie a požehnanie aj počas celého roka 2027.

Ľubomír Vyhnánek	Rastislav Synak	Dušan Uhrin
predseda	podpredseda	gen. sekretár

Marcos Zapata, predseda Španielskej evanjelickej aliancie, ktorá je autom tém tohtoročného Aliančného modlitebného týždňa, pripomenul v úvode 150-ročnú históriu španielskej evanjelickej aliancie:

Oslava spoločného Týždňa modlitieb v roku 2027 je pre Španielsku evanjelickú alianciu hlboko duchovným aktom a zároveň aktom historickej pamäti. Nespomíname si iba na stopäťdesiat rokov inštitucionálnej existencie; vzdávame Bohu vďaku za stopäťdesiat rokov trvalej vernosti, Jeho milosti a skutočnosti, že sme svoje poslanie zachovali až doteraz.

Od roku 1877, v spoločenskom, politickom a náboženskom kontexte, ktorý bol výrazne nepriaznivý voči verejnému hlásaniu evanjelia, vznikla Španielska evanjelická aliancia s jasným presvedčením, že Boží ľud, hoci je rozmanitý, je povolaný kráčať spolu v jednote, oslavovať Krista, brániť vieru, zachovávať náboženskú slobodu a žehnať národ. Kresťania združení v Španielskej evanjelickej aliancii v počiatkoch v jej vzniku nemali ani moc, ani uznanie, ani priestor, ani vplyv. Mali však pevnú vieru, jasný zmysel pre poslanie a vedomie hlbokej závislosť od modlitby. Toto duchovné dedičstvo dnes prijímame aj my a sme povolaní, aby sme naň nadviazali.

Počas týchto 150 rokov bola Španielska evanjelická aliancia svedkom prenasledovania i tolerancie, utajenia i viditeľnosti, vynúteného mlčania aj prorockého hlasu. Sprevádzala generácie veriacich v časoch strádania aj otvorenejších príležitostí pre zvesť evanjelia, pričom si zachovávala tú istú túžbu: byť soľou a svetlom v Španielsku a prinášať verné, relevantné evanjelium, ktoré má moc meniť životy. Nič z toho nebolo výsledkom ľudskej stratégie, ale Božieho diela, ktoré konal uprostred jeho ľudu.

Preto pri pohľade späť pokorne vyznáva: „Až doteraz nám pomáhal Hospodin.“ Táto spomienka nás však nevedie k nostalgii, ale k zodpovednosti. Ten istý Boh, ktorý nás niesol v minulosti, nás dnes volá, aby sme boli schopní využiť príležitosti, ktoré nám ponúka dnešná doba, a aby sme sa zároveň s poslušnosťou, odvahou a nádejou pripravovali na budúcnosť.

Tento spoločný Týždeň modlitieb je postavený na troch pilieroch, ktoré nielen definujú dejiny Aliancie, ale zároveň ukazujú cestu vpred:

- jednota Božieho ľudu,
- prorocký hlas verný Božiemu slovu,
- služba vykonávaná s excelentnosťou a láskou.

Tieto piliere nie sú teoretické pojmy, ale živé prejavy viery, ktorá sa zjavuje v modlitbe, verejnom svedectve a záväzku voči spoločnosti.

Pri tomto 150. výročí sa modlíme, aby Pán obnovil našu víziu, očistil naše pohnútky a posilnil naše svedectvo. Nech sme generáciou, ktorá si cení prijaté dedičstvo nie tým, že ho zachová, ale tým, že ho verne rozmnoží. A nech sa stane, že zjednotení v modlitbe budeme môcť s istotou povedať, že budúcnosť cirkvi Pána Ježiša v Španielsku nezávisí od našej vlastnej sily, ale od Boha, ktorý bol verný včera, je verný dnes a bude verný až do konca.

Marcos Zapata, predseda Španielskej evanjelickej aliancie, je pastorom zboru Buenas Noticias v Lugo. Je tiež predsedom pracovnej skupiny pre pastoráciu a vedenie Španielskej evanjelickej aliancie.

1. DEŇ

Boh, ktorý nás priviedol až sem (Úvod)

„Vtedy vzal Samuel kameň, postavil ho medzi Micpu a Šén, nazval ho Eben-Ezer (kameň pomoci) a povedal: „Až potiaľto nám pomáhal Hospodin.“ 1. Samuelova 7:12

Oslavovať znamená pamätať si a pamätať si znamená ďakovať. To je trojnožka radosti, ktorá charakterizovala židovské sviatky — slávnosti, ktoré ustanovil sám Boh. Každá oslava bola pripomienkou Božej vernosti voči jeho ľudu, a preto aj aktom uctievania.

V tomto istom duchu uctievania dnes neslávime iba 150. výročie jednej inštitúcie, ale nemeniteľnú vernosť Boha, ktorý nesie svoj ľud cez generácie. Dôvodom oslavy je výročie, ale stredom je Boh. Pripomíname si a oslavujeme, že „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky“ (Hebr 13:8).

Pamätať si a oslavovať je dôležité, pretože porozumenie vlastnej histórii je nevyhnutné na pochopenie a obhajobu našej identity. Vedieť, odkiaľ pochádzame, nám umožňuje vedieť, kto sme. Historické vedomie Božieho ľudu je neoddeliteľnou súčasťou viery.

Toto storočie a pol Evanjelickej aliancie v Španielsku je predovšetkým uznaním Božej vernosti. Je to však aj trvalé svedectvo o odvahe, námahe a dôvere súčasných hrdinov viery — generácií, ktoré boli pred nami. Ako ľud v zajatí, boli „ako tí, čo snívajú“ (Žalm 126:1); ich vernosť a vytrvalosť v „siatí v slzách“ umožnili, že teraz môžeme „žať s výskaním“. Za to patrí sláva Bohu a vďaka mužom a ženám, ktorých použil.

Tak ako prorok Samuel, aj my dnes vyhlasujeme: *„Až potiaľto nám pomáhal Hospodin.“* Eben-ezer. To je vyznanie našej vďačnosti aj našej dôvery, pretože Božia vernosť v minulosti je základom našej nádeje do budúcnosti.

Pablo Martínez

Bývalý prezident Španielskej evanjelickej aliancie. Uznávaný medzinárodný rečník, pozvaný prednášajúci vo viac ako 35 krajinách. Autor niekoľkých kníh preložených do 20 jazykov.

1. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Otče, chválime Ťa, pretože si verný Boh, aj keď my verní nie sme.
- Ďakujeme Ti, pretože vernosť je súčasťou samotnej podstaty Tvojej božskej povahy, pretože Ty *„sa nemeníš ako premenlivé tiene“* (Jakub 1:17) a pretože *„koľko len je Božích sľubov, v ňom sú Áno, a preto je skrze neho aj Amen Bohu na slávu*“ (2. Korinťanom 1:20).
- Ďakujeme Ti za Tvoju vernosť, ktorá sa zrkadlí v Tvojom Slove, v našich životoch, v našich cirkevných zboroch a v mnohoročnej službe Aliancie.
- Ďakujeme za dobré príklady, ktoré sme poznali v Tvojom Slove, v dokonalom príklade Tvojho Syna, Ježiša Krista, ale aj v životoch našich bratov a sestier, ktorí išli pred nami.
- Ďakujeme Ti za Tvoje zaopatrenie v minulosti aj v prítomnosti, ktoré nám dáva nádej aj do budúcnosti.

Vyznanie:

- Vyznávame, že na Tvoju vernosť nereagujeme rovnakou vernosťou, akú od Teba prijímame, a že nevyužívame naplno príležitosti, ktoré máme na napredovanie Tvojho kráľovstva.
- Vyznávame, že nás ovplyvňujú lži diabla i sveta a často nám bránia v tom, aby sme žili životy úplne oddané Tebe.
- Vyznávame, že sme uprednostnili svoje pohodlie pred životom viery a ochoty riskovať pre Teba, že sme konali podľa svojich predstáv namiesto toho, aby sme pozorne počúvali Tvoje slovo, ktoré spochybňuje naše očakávania.
- Odpusť naše rozdelenia spôsobené pýchou a sebeckosťou, ktoré brzdia postup Tvojho kráľovstva.

Prosby:

- Pomôž nám, Otče. Otvor naše oči, uši a srdcia, aby sme vnímali Tvoju veľkú vernosť, žasli nad ňou a odpovedali vernosťou a úprimnou oddanosťou Kristovi.
- Osloboď nás od rozptýlení, ktoré uhášajú našu vášeň pre Teba, pre Tvoje slovo a pre duše.
- Obnov nás, aby sme horeli láskou pre Teba. Nech pestujeme vzťah s Tebou v skrytosti i ako zjednotené telo.
- Posilni nás, aby sme boli verní až do smrti a aby sme boli ochotní položiť svoje životy k Tvojim nohám, či už prostredníctvom mučeníctva, alebo tým, že budeme denne zomierať sami sebe v nesebeckej službe.
- Zmocni nás, aby Evanjelická aliancia zostala verná poslaniu, pre ktoré vznikla: zjednotiť Boží ľud v jeho rozmanitosti, aby naplnil spoločné poslanie — byť soľou a svetlom v našom národe a vydávať relevantné a premieňajúce svedectvo viery.

Emilio Carmona

Má doktorát z biológie na Univerzite v Seville. Dva roky pôsobil ako generálny tajomník Španielskej evanjelickej aliancie. V súčasnosti je prezidentom organizácie The Gideons International v Španielsku.

2. DEŇ

Jeden Boh, jeden ľud (Jednota)

„[3]Usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja. [4]Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj boli povolaní k jednej nádeji svojho povolania. [5]Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst, [6]jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých. Efezanom 4:3–6.

Veriaci majú zodpovednosť zachovávať jednotu v Kristovom tele. Sedem aspektov uvedených v týchto veršoch tvorí základ, na ktorom trojjediný Boh vytvára jednotu Cirkvi. Jednota Boha určuje jednotu Cirkvi. Táto jednota nevzniká zo zhody, ale zo spoločnej pravdy a z Ducha, ktorý prebýva v nás.

„Je jedno telo a jeden Duch…“

Jednou z vecí, ktorú nás tento úryvok učí, je, že jednota Cirkvi nie je niečo, čo si vytvárame sami; skôr ju vytvára Svätý Duch, keď prebýva v nás všetkých. Verš 3 ju nazýva jednotou Ducha. Našou zodpovednosťou voči jednote je zachovávať ju. Jednota, ktorú Duch vytvára, je vložená do našich rúk, do našich vzájomných vzťahov. Práve naše vzťahy budú svedčiť o tom, že Otec poslal Syna. Keď roztrieštená a často rozdelená spoločnosť uvidí spôsob, akým sa navzájom milujeme, spozná prítomnosť Ducha (v. 3; Jn 17:21, 23).

V každom z veršov 4 až 6 tejto kapitoly sa objavuje jedna z osôb Trojice. To naznačuje, že jednota Cirkvi odráža jednotu medzi osobami Božstva vo večnom vzťahu Otca, Syna a Svätého Ducha. Cirkev je jedna, pretože Boh je jeden. Boh má iba jednu Cirkev a cirkvi jedného mesta, regiónu alebo krajiny by mali ukazovať jednotu osôb Trojice v Božstve (v. 4–6).

Táto jednota je udržiavaná morálnymi vlastnosťami, ktoré odrážajú Svätého Ducha v nás. Ak si prečítame verš 2, vidíme, že hovorí o piatich vlastnostiach potrebných na zachovanie jednoty. Sú to Kristov charakter v nás: pokora, miernosť, trpezlivosť, zhovievavosť a láska. Táto jednota sa neudržiava vytváraním veľkých organizácií, ale vzťahmi a premeneným charakterom. Naše organizácie robia jednotu viditeľnou, nevytvárajú ju.

Napokon, jednota Cirkvi nie je uniformita. Verš 7, po predchádzajúcich veršoch, ktoré deväťkrát opakujú to, čo je „jedno“, začína slovami: „Ale každému jednému z nás…“, aby hovoril o rozmanitosti. Rozmanitá jednota Cirkvi je založená na rôznych daroch, ktoré sme dostali na budovanie Cirkvi.

Jaume Llenas

Bývalý generálny tajomník Španielskej evanjelickej aliancie. Poradca pre skupiny Graduate Christian Fellowship. Študoval právo na Univerzite v Barcelone a zahraničný obchod na UNED. Tieto predmety vyučoval 11 rokov.

2. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti, Otče, že si vytvoril ľud zložený z tak rozmanitých jednotlivcov a kultúr, na Tvoju slávu a pre spásu mnohých.
- Ďakujeme Ti, Synu, pretože si hlavou Cirkvi. Len tým, že zostávame blízko Teba, môžeme zakúsiť a svetu ukázať Tvoj charakter.
- Ďakujeme Ti, Svätý Duch, pretože si vo všetkých svojich synoch a dcérach a pôsobíš prostredníctvom miestnych cirkví, ktoré sa podriaďujú Tvojmu vedeniu.

Vyznanie:

- Pane, uznávame, že naše nepochopenie Tvojej podstaty ako trojjediného Boha nás často vedie k obmedzenému pohľadu na Tvoje telo, Cirkev.
- Odpusť nám, Že mnoho ráz nás nedostatok lásky, miernosti alebo pokory priviedol ku konfliktu s inými členmi Tvojho tela.

Prosby:

- Prosíme, aby jednota nebola cieľom sama osebe, ale východiskom pre spoluprácu, ktorá jasne ukáže dobrú správu, ktorú Ježiš Kristus prináša spoločnosti bez nádeje a pokoja.
- Prosíme, aby sme si viac uvedomovali telo, ktoré spolu s ostatnými cirkvami v našom okolí tvoríme, a tak napĺňali poslanie tým, že budeme prejavovať Tvoju mnohorakú milosť.

Joel Forster

Riaditeľ portálu Evangelical Focus, anglickojazyčného mediálneho výstupu Evanjelickej aliancie pre celú Európu.

3. DEŇ

Lepšie je hľadať jednomyseľnosť na kolenách ako nájsť kompromis (Jednota)

„Všetci jednomyseľne zotrvávali na modlitbách spolu so ženami, s Máriou, matkou Ježišovou, a s jeho bratmi.“ — Skutky 1:14

Žijeme v ére nekonečného vyjednávania. Predpokladáme, že jednota sa dosahuje pri okrúhlych stoloch, ústupkami a hľadaním najnižšieho spoločného menovateľa. Zrodenie Cirkvi však odhaľuje úplne inú realitu: pravá kresťanská jednota nie je výsledkom ľudského konsenzu, ale spoločného podriadenia sa pred trónom milosti.

Text v Skutkoch predstavuje rôznorodú skupinu — mužov i ženy, rybárov i bývalých colníkov, Ježišovu rodinu i jeho učeníkov — ktorí mali zo sociálneho hľadiska všetky dôvody na rozdelenie. A predsa „zotrvávali jednomyseľne“. Aké bolo ich tajomstvo? Nepozerali sa na seba navzájom, aby si získali uznanie; všetci sa spoločne dívali nahor. Jednota nevznikla diskutovaním názorov, ale volaním k zvrchovanému Bohu. Táto základná pravda — že jedno telo musí mať jeden hlas smerujúci k Otcovi — má zásadné dôsledky pre život cirkvi dnes.

Jednomyseľnosť je zázrak, nie ľudské riadenie. Ľudstvo vo svojom prirodzenom stave hľadá vlastnú slávu a vlastnú agendu. To, že skupina vykúpených hriešnikov môže mať „jednu myseľ“, je nadprirodzené dielo Svätého Ducha. Uvedomujeme si, že naša skazenosť smeruje k rozdeleniu; spoločná modlitba preto nie je len zbožnou možnosťou, ale aktom svätej nádeje. Bez Ducha, ktorý nás spája, nie sme nič viac než spoločenský klub s náboženskými názormi.

Telesný postoj formuje postoj srdca. Text hovorí, že „zotrvávali“ — vytrvali na kolenách. Pravá jednota sa rodí v pokore pred Bohom. Je nemožné udržať si cirkevnú alebo osobnú pýchu, keď ležíme pred Božou svätosťou. Spoločná modlitba nás stavia na rovnakú úroveň: pri kríži sme si všetci rovní. Často radšej trváme na tom, že máme pravdu, než aby sme žili v pokoji, no Boh nás volá, aby sme odovzdali svoje uvažovanie a prijali jeho moc.

Spoločná modlitba je teológia v praxi. Nemodlíme sa „k vzduchu“, modlíme sa k trojjedinému Bohu, ktorý sa zjavil v Písme. Naša jednota sa rodí zo spoločnej pravdy. Cirkev, ktorá sa spolu nemodlí, je prakticky cirkvou, ktorá sa správa, akoby bol Boh pre službu zbytočný. Ak veríme v Božiu zvrchovanosť, naším najdôležitejším spoločným programom musí byť naliehavá prosba, aby On konal.

Konečným cieľom je doxológia, nie terapia. Niekedy pristupujeme k modlitebným stretnutiam ako k terapeutickej skupine, kde si delíme svoje zápasy. Hoci nás Boh aj skutočne potešuje, zmyslom Skutkov 1:14 bola príprava na misiu a zjavovanie Božej slávy svetu. Prorocký hlas Cirkvi sa ostrí v skrytosti modlitby. Len vtedy, keď Cirkev hovorí k Bohu jednomyseľne, môže po tom hovoriť k svetu s autoritou.

Keď tento rok oslavujeme výročie Aliancie, pamätajme: stratégie sa menia, programy pominú, ale závislosť od Boha trvá. Nepotrebujeme viac strategických stretnutí, na ktorých všetci „súhlasia“ s povrchnými vecami; potrebujeme viac modlitebných stretnutí, na ktorých budeme jednomyseľní v tom, čo je podstatné. Nech je naša jednota duchovná, nie politická; vytvorená nie v zasadacích miestnostiach, ale v modlitebni.

José Hutter - Teológ, profesor a autor. Je riadnym profesorom na Reformovanej kresťanskej teologickej fakulte v Madride a pôsobí ako predseda Katedry teológie v Online Biblical Institute (Miami, USA).

3. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti, Otče, pretože pravá jednota je dielom Tvojho Ducha, a nie výsledkom našich ľudských dohôd.
- Ďakujeme Ti, Ježišu, pretože sme zjednotení jednou vierou, jedným evanjeliom a jedným Pánom.
- Ďakujeme Ti, Pane, pretože keď kľakáme, naše rozdiely miznú a pamätáme si, že všetci závisíme od Tvojej milosti.
- Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju vernosť počas týchto rokov aliancie a spoločného svedectva.

Vyznanie:

- Odpusť nám, Pane, našu osobnú a cirkevnú pýchu.
- Odpusť nám, Otče, keď sme sa usilovali mať pravdu skôr než žiť v jednote.
- Odpusť nám, Pane, že viac dôverujeme stratégiám než vytrvalej modlitbe.
- Odpusť nám, Otče, keď naša modlitba bola druhoradá a nie stredom nášho života a poslania.

Prosby:

- Daruj nám, Pane, jednu myseľ a jedno srdce, utvorené Tvojím Duchom.
- Uč nás, Ježišu, vytrvalo sa spolu modliť s pokorou a s vedomím závislosti od Teba.
- Upevni, požehnaný Otče, našu jednotu v pravde Tvojho slova.
- Nech naša spoločná modlitba, Pane, pripraví cestu pre misiu vykonávanú s mocou a autoritou.
- Nech sme známi, Otče, ako ľud, ktorý povyšuje Tvoju slávu nad vlastné záujmy.

Francisca Capa

Lekárka. Prezident organizácie Alianza Solidaria, pridruženej k Španielskej evanjelickej aliancii, ktorá rozvíja oblasť sociálnej služby v medzinárodnej spolupráci.

4. DEŇ

Boh nás stavia do medzery (Prorocký hlas)

„Syn človeka, ustanovil som ťa za strážcu domu Izraela; počuj slovo, ktoré hovorím, a varuj ich v mojom mene.“ — Ezechiel 33:7

Jedným z určujúcich znakov Evanjelickej aliancie od jej začiatkov bol jej prorocký hlas: zvestovanie Božieho slova. Keď veriaci hlása evanjelium strateným, oznamuje Kristovo kráľovstvo nad celou realitou. A toto máme zvestovať, ako hovorí Izaiáš v 58. kapitole, „hlasno“ a „bez prestania“.

Prečo nás Boh povzbudzuje, aby sme neprestávali? Pretože prostredie okolo nás nám to neuľahčí. Nebolo to ľahké ani v Izaiášových časoch, ani pre Petra a Jána, keď ich zbili a zastrašovali, aby prestali zvestovať meno Ježiš (Sk 5:40). A nebude to ľahké ani dnes, keď sa nám vysmievajú alebo nás vylučujú z verejných diskusií. Napriek tomu musíme, podobne ako apoštoli, vyhlásiť, že nemôžeme mlčať o tom, čo sme videli, počuli a uverili (Sk 4:20). Sme povolaní zvestovať Krista a Boh nám určil úlohu „opravovateľov trhlín a obnovovateľov ciest“ (Iz 58,12).

Žijeme vo svete, ktorý odmieta Božie slovo. Keď predstavujeme Ježiša Krista ako Pána nad celou realitou, nezostane nezasiahnutá žiadna oblasť: ani farizeji, ani saduceji, ani konzervatívci, ani progresívci. Evanjelium Ježiša Krista vždy presahuje ľudskú kultúru aj svetonázory. Svet odmietol Ježiša a my musíme vysvetľovať, ako to urobili Peter a Ján, že ten, koho odmietajú, je Ten, ktorého Boh schvaľuje; že Kristus je, ako sám vyhlásil, jediným riešením nášho hriechu a cestou k životu (Sk 4:11–12).

Sme strážcovia, ako je to opísané v Ezechielovi 33. Máme zodpovednosť kázať pokánie a odpustenie hriechov v Jeho mene všetkým národom (Lk 24:47). Ak strážca varuje a ľudia neposlúchnu, zodpovednosť padá na tých, ktorí posolstvo ignorovali. Nech nám Boh pomáha ako cirkvi zostať vernými strážcami — ohlasovať, že odsúdenie je vážne, že riešenie evanjelia je dokonalé a že večný život je v Kristovi prístupný skrze pokánie voči Bohu a vieru v Ježiša Krista (Sk 20:21).

Nemôžeme sa vzdať tejto zodpovednosti byť strážcami, ktorých úlohou je varovať ľudí pred večným zahynutím, pretože túto úlohu nám zveril Boh.

V spoločnosti tak individualistickej, narcistickej a vzdialenej od Boha si, podobne ako Eliáš, myslíme, že sme zostali už len my sami (1. Kráľov 19:10, 14). A pokušením je mlčať alebo sa vyhovárať, ako Jeremiáš. No Boh prorokovi hovorí:

„Dnes som ťa urobil opevneným mestom, železným stĺpom a bronzovým múrom, aby si obstál proti celej krajine — proti judským kráľom, jej hodnostárom, jej kňazom a ľudu krajiny. Budú proti tebe bojovať, ale nepremôžu ťa, lebo ja som s tebou a vyslobodím ťa,“ znie výrok Hospodina“ (Jeremiáš 1:18–19).

A rovnako aj nás Boh postavil do tejto spoločnosti a dal nám svoje povolanie a zmocnenie. Prisľúbil nám svoju prítomnosť a svojho Ducha, ktorý nám dá správne slová v pravý čas - aj odvahu potrebnú na ohlasovanie mena Ježiš. Lebo v dnešnej dobe Boh nám zveril hlásanie svojho Slova – dobrej zvesti - evanjelia.

Israel Montes - starší zboru v Ponferrade a Astorge. V rokoch 2017 až 2025 bol predsedom pracovnej skupiny pre modlitbu Aliancie a **José Moreno** Pastor Evanjelickej kresťanskej cirkvi v Alcázare de San Juan a predseda pracovnej skupiny pre teológiu Španielskej evanjelickej aliancie.

4. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti, dobrý Otče, za každého človeka, ktorý poslúchol Tvoj príkaz a ktorého si použil, aby nám priniesol Radostnú zvesť evanjelia.
- Ďakujeme Ti aj preto, že sa môžeme vo svojom živote spoľahnúť na Tvoje vedenie, múdrosť a moc skrze Svätého Ducha.

Vyznanie:

- Bolí nás, Bože, vidieť, ako si dnes v našom národe a spoločnosti odmietaný.
- Vyznávame aj to, že mnohokrát konáme tak, že sa viac snažíme páčiť ľuďom okolo nás než Tebe, nášmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi.

Prosby:

- Pane, prosíme o odvahu, povzbudenie a vytrvalosť v našej službe strážcov, keď ohlasujeme vzácneho Spasiteľa, Ježiša Krista, ktorý môže vyslobodiť z večného odsúdenia.
- Prosíme, pomôž nám niesť Tvoje evanjelium tým, ktorí sú okolo nás, dôsledne — v našich skutkoch aj v našich slovách.

Daniel Tester

Starší v cirkvi ICE v Armille. Člen Alianza Joven v rokoch 2020 až 2023.
Spoluzakladateľ vzdelávacieho programu Foco Bíblico a mládežníckeho hnutia „Juntos“.

5. DEŇ

Spravodlivosť, ktorá vyviera z evanjelia (Prorocký hlas)

„Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojím Bohom.“**— Micheáš 6:8**

Božie slovo je základom morálnych princípov pravej spravodlivosti. Toto vyhlásenie, ktoré sa ozýva naprieč generáciami, je jedným z ústredných posolstiev proroka Micheáša pre pokolenie, ktoré zabudlo, ako „konať spravodlivosť“. Šiesta kapitola knihy proroka Micheáša sa pred nami otvára ako scéna v súdnej sieni, v ktorej ľud Izraela sedí na lavici obžalovaných a ako svedkovia sú povolané vrchy a pahorky. Boh ako najvyšší sudca vesmíru oslovuje ľud, ktorý bol navonok verný, ale v srdci neverný, a vyzýva ho, aby počúval Boha (v. 1), pripomínal si Jeho skutky (v. 4–5), a tak poznal spravodlivé skutky Hospodina (v. 5), ktorými opovrhovali. Toto boli obvinenia proti Izraelu.

Ale ako pri každom súde, očakáva sa aj obhajoba. Micheáš hovorí v mene Božieho ľudu a uvádza svoj dojímavý argument rečníckou otázkou: „S čím prídem pred Hospodina a pokloním sa pred vznešeným Bohom?“ Prorok vysvetľuje, že množstvo obetí nevymazáva množstvo hriechov. Dosť bolo predstierania, že niečím sme, keď v skutočnosti nie sme. Boh už svojmu ľudu skrze Mojžiša ukázal, čo od nich žiada (5M 10:12–13), a všetko sa točilo okolo srdca a lásky k Bohu. Teraz Micheáš tento dôraz opäť pripomína a vyhlasuje, čo je pre Boha podstatné: konať spravodlivo, milovať milosrdenstvo a pokorne kráčať so svojím Bohom.

Tieto tri veci patria k sebe a sústredia sa okolo srdca, no Micheášov dôraz nás zaráža tým, že na prvé miesto kladie konanie spravodlivosti. Tento výraz už bol hebrejskému ľudu známy. Kráľ Lemúel si pamätal, že súdiť spravodlivo znamená chrániť právo chudobných a núdznych (Prís 31:8–9), a prorok Izaiáš rovnako vyzýval ľud, aby sa učil robiť dobro, hľadal spravodlivosť, zastával sa utláčaných, bránil siroty a zastával sa vdov (Iz 1:16–17).

Konať spravodlivosť znamená žiť vieru v konkrétnych skutkoch, nie iba v slovách alebo náboženských obradoch. No spravodlivosť nie je možné praktizovať so srdcom, ktoré pohŕda spravodlivými skutkami Boha. Podobne ako ľud Izraela nemôžeme odrážať spravodlivosť Boha, proti ktorému neustále rebelujeme.

No tu je dobrá správa: evanjelium zjavuje Božiu spravodlivosť, o ktorej svedčia Zákon aj Proroci — Božiu spravodlivosť skrze vieru v Ježiša Krista pre všetkých, ktorí veria (Rim 3:21–22). Vďaka nášmu dokonalému Zástupcovi, Kristovi, sme boli v Božom súde vyhlásení za nevinných. Preto pre nás už neexistuje odsúdenie. A čo je ešte viac: boli sme oblečení do jeho dokonalej spravodlivosti — iba z milosti, iba skrze vieru. Táto spravodlivosť nás premieňa na jeho podobu, aby sme teraz mohli naozaj konať spravodlivosť. Vertikálna spravodlivosť premieňa horizontálnu spravodlivosť.

Ježiš nám ukazuje, že konať spravodlivosť znamená aktívne milovať svojho blížneho láskou, ktorá ho nakoniec priviedla na kríž (Jn 13:34–35). Takto Kristus stojí ako najvyšší príklad spravodlivosti a vedie nás k tomu, aby sme ju sami praktizovali. Preto nehlásame evanjelium, zamerané na sociálnu spravodlivosť ani neprijímame privatizovanú vieru. Len evanjelium má moc meniť srdcia a následne pôsobiť na spoločnosť.

Buďme hlásateľmi Kristovej spravodlivosti až do dňa, keď ju náš Kráľ ustanoví nad celou zemou.

Pablo López - starší v zbore v Ponferrade a Astorge. Prispievateľ do pracovnej skupiny pre teológiu Španielskej evanjelickej aliancie.

5. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Otče, sme Ti hlboko vďační, pretože spravodlivosť nachádzame skrze vieru v Ježiša Krista. On je náš dokonalý Zástupca, v ktorom nachádzame pokoj medzi Bohom a nami.
- Klaniame sa Ti, keď sa zastavíme, rozjímame a napĺňame svoje srdcia pravdou, že sme boli oblečení do spravodlivosti iba z milosti.

Vyznanie:

- Uznávame svoje zlyhanie v tom, že si nie vždy uvedomujeme hodnotu vertikálnej spravodlivosti, ktorú sme prijali skrze lásku a obetu Ježiša za nás.
- Odpusť nám spôsoby, ktorými pripomíname ľud Izraela: často zachovávame vonkajšiu formu, no v srdci zostávame neverní.

Prosba:

- Pane, daj nám odvahu a múdrosť, keď budeme ohlasovať evanjelium, aby to nevyznievalo len ako ľudská rada alebo ako vonkajšia forma, ale ako posolstvo, ktoré skutočne premieňa srdcia.
- Prosíme, daruj nám múdrosť pochopiť, že byť hlásateľmi evanjelia je najvyšším zmyslom nášho života na zemi, že hovoriť iným evanjelium znamená deliť sa o Božiu spravodlivosť zjavenú na kríži, aby mohla ovplyvniť spoločnosť.

Efraín Millán

Prispievateľ do pracovnej skupiny pre modlitbu Španielskej evanjelickej aliancie do roku 2024. Člen **Main Misiones**, ktorá podporuje online cirkvi a misijné stanice.

6. DEŇ

Služobníci schválení Bohom (Služba s odovzdanosťou)

„Usiluj sa osvedčiť pred Bohom ako pracovník, ktorý sa nemá za čo hanbiť a správne podáva slovo pravdy. — 2. Tim 2:15

Západná spoločnosť, v ktorej žijeme, je veľmi súťaživá, zameraná na výkon a výsledky a povzbudzuje k individuálnemu úsiliu, aby človek vynikol a predčil ostatných. Ako Božie deti a ako jeho ľud môžeme ľahko uviaznuť v rovnakom pohľade na život. Takýto spôsob uvažovania môže ovplyvniť nielen to, ako pristupujeme k vzdelaniu a práci, ale aj to, ako vnímame našu službu a kresťanské pôsobenie.

Keďže nás Kristus vykúpil svojím dielom a svojou krvou, naše postavenie je teraz postavením Božích služobníkov („*Boli ste oslobodení od hriechu a stali ste sa služobníkmi spravodlivosti.“* — Rim 6:18). Preto by našou najväčšou túžbou malo byť získať jeho schválenie v tom, ako vedieme a žijeme svoj život, aby sme pred ním pri jeho hodnotení nestáli zahanbení.

Hoci sme povolaní zachovávať svoju integritu a dobré svedectvo pred ľuďmi okolo nás *(„Lebo sa usilujeme robiť, čo je správne, nielen pred Pánom, ale aj pred ľuďmi“* — 2. Korinťanom 8:21), nesmieme zabúdať, že konečné hodnotenie patrí Tomu, komu patríme a komu slúžime *(„Čokoľvek robíte, robte z celej duše ako Pánovi, a nie ľuďom… veď slúžite Pánovi Kristovi“* — Kol 3:23–24).

Aby sme ako služobníci získali toto schválenie, Pavol nám pripomína, že základom je poznanie Božieho slova a život podľa neho. Prostredníctvom čítania Písma spoznávame veľkého Služobníka a berieme si ho za vzor služby. Skrze Božie slovo rozumieme jeho večným zámerom, ktoré formujú a usmerňujú našu víziu. A v Slove nachádzame pokyny nášho Stvoriteľa a Pána pre budovanie nášho života s múdrosťou. Bez poznania, úcty a poslušnosti voči Slovu nie je možné byť osvedčenými pracovníkmi.

Náš Pán nás však neposudzuje podľa výsledkov, ktoré dosahujeme alebo o ktoré sa usilujeme, lebo tie sú úplne v jeho zvrchovanej správe. Od nás vyžaduje usilovnú oddanosť slúžiť mu s oddanosťou, pamätajúc na to, že všetko, čím sme a čo máme, pochádza od neho a bolo nám dané na budovanie a osoh druhých (1. Korinťanom 12:7).

Naša služba Bohu si zaslúži usilovnú oddanosť, pretože je súčasťou prejavu jeho milosti a v konečnom dôsledku smeruje k jeho sláve. On používa nás — nedokonalé nástroje — na prejav svojej moci. Preto sme povzbudzovaní (1. Petra 4:11), aby sme slúžili podľa sily, ktorú Boh dáva, aby bol vo všetkom oslávený Boh skrze Ježiša Krista, ktorému patrí sláva i vláda na veky vekov. Amen.

Amable Morales

Starší v jednom zo Zborov Bratov (Kresťanské zbory) v Madride (štvrť Vallecas).
Zakladateľ a vedúci iniciatívy „Faith and Ministry“. Člen rady fondu Brethren Workers Fund. Bývalý predseda a súčasný pokladník Španielskej evanjelickej aliancie.

6. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti, spravodlivý a zvrchovaný Boh, že Ty hodnotíš našu prácu. Preto pre nás nie je dôležitý úsudok iných ľudí.
- Ďakujeme Ti, že si dobrý a milosrdný Boh, že nám dávaš prístup k Tvojmu slovu v našom vlastnom jazyku a že Cirkvi poskytuješ nástroje, aby sa z neho mohla učiť.
- Ďakujeme Ti, že v svete plnom klamstva a zmätku môžeme sa pevne držať Tvojho slova s istotou ako sprievodcu pre naše rozhodnutia.

Vyznanie:

- Vyznávame, že nás naša pýcha často vedie k tomu, že viac dôverujeme vlastnému úsiliu alebo stratégiám, než moci Boha pôsobiaceho skrze jeho Slovo.
- Vyznávame aj to, že naša lenivosť a nedbanlivosť nás vzďaľujú od Tvojho Slova namiesto toho, aby nás ono premieňalo a motivovalo v Tvojom poslaní.

Prosba:

- Pane, pomôž nám milovať Tvoje Slovo viac než naše služby alebo dary, aby sme Ti slúžili tak, ako si to želáš.
- Ochráň nás pred tým, aby nás výsledky našej práce uspokojili a nauč nás hľadať predovšetkým to, čo sa páči Tebe.

Daniel Hokamp

Riaditeľ Protestante Digital, komunikačného projektu Španielskej evanjelickej aliancie. Člen vedenia zboru Revive Church v Cangase.

7. DEŇ

Služba zo srdca svetu (Služba s odovzdanosťou)

„Král odpovie: ‚Veru, hovorím vám, čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to urobili.‘“ — Mat 25:40

Keď sa Ježiša pýtali, ktoré prikázanie je najdôležitejšie, bez váhania odpovedal: „*Miluj Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou mysľou… A druhé je mu podobné: ‚Miluj svojho blížneho ako seba samého‘*“ (Matúš 22:37, 39). Ježiš tieto prikázania každý deň svojho života na zemi dokonale žil, až do svojho posledného dychu. Miloval svojho nebeského Otca a jeho láska k druhým vyvierala z tohto dôverného vzťahu. Táto láska zasiahla jeho učeníkov, priateľov, nepriateľov, tých, ktorí k nemu prichádzali, a aj núdznych ľudí, s ktorými sa stretával. Prejavovala sa v konkrétnych skutkoch: vyučovaní, napomínaní, uzdravovaní, sýtení, vyháňaní démonov, prihováraní sa, odpúšťaní a v mnohom inom.

Aj my sme priamymi prijímateľmi Božej lásky. Nádherne to prejavil v tom, že nám dal svojho vlastného Syna, ktorého sme my pribili na kríž.

Preto Ježišov život slúži ako naše meradlo a zároveň ako najsilnejšia motivácia, aby sme sa stali tými, ktorí túto prijatú lásku dávajú ďalej iným prostredníctvom služby s plným nasadením.

Láska k druhým nie je len nejaký princíp, pocit ani pekná romantická predstava. Nemá byť ani pominuteľná či dočasná. Musí preniknúť všetky naše skutky. Inak hrozí, že nás budú viesť osobné ambície, boj o moc a pýcha, a budeme slúžiť len tým, ktorých máme radi, tým, ktorým sa dá ľahko slúžiť, alebo tým, od ktorých môžeme niečo získať späť. Alebo budeme slúžiť druhým len vtedy, keď máme voľný čas, energiu alebo chuť.

Naša láskavá služba je praktická, štedrá, láskavá, nesebecká, obetavá a verná. Vyžaduje, aby sme zabúdali na seba, videli svojho blížneho a konali v jeho prospech nad rámec vlastného záujmu. Je to služba, ktorá pomáha všetkým okolo nás bez ohľadu na ich potreby, postavenie či čas, v ktorom tieto potreby vznikajú. Je to služba, ktorá ide dokonca ďalej než otázka, či je daný človek brat alebo sestra vo viere.

Služba, ktorá sa začína v srdci sa rozširuje do sveta: do našej miestnej cirkvi, do našej komunity, k tým, ktorí trpia útlakom a k tým, ktorí znášajú prenasledovanie pre Kristovo meno. Táto láskavá služba vyjadrená konkrétnymi skutkami ukazuje, že naša viera je živá, a nie mŕtva.

A čo je ešte nádhernejšie a pre nás je najväčšou radosťou, je fakt, že vieme, že keď slúžime druhým, v skutočnosti slúžime Ježišovi: *„Veru, hovorím vám, čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to urobili“* (Matúš 25:40).

Edith Vilamajó

Dekanka a profesorka pedagogiky na EET. Prvých dvadsať rokov svojej služby venovala práci so študentmi, najprv v GBU España (1996–2003) a neskôr v IFES Europe (2003–2013), vrátane občasných návštev Latinskej Ameriky.

7. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti za Tvoju lásku, ktorá nás obklopuje každý deň a presahuje naše chápanie. Ďakujeme Ti, že si nám dal Svätého Ducha, aby nás viedol.
- Ďakujeme Ti za to, že si nám dal život a bol si ochotný preto obetovať aj svojho Syna. Ďakujeme Ti, že s Tebou máme radosť a nádej a môžeme žiť v pokoji napriek tomuto zlomenému svetu.
- Ďakujeme Ti, Pane, za Tvoje milosrdenstvo a za nové príležitosti každého dňa učiť sa milovať Ťa nadovšetko a milovať svojho blížneho ako seba samého.

Vyznanie:

- Vyznávame, že hoci ústami hovoríme, že Ťa milujeme nadovšetko, nie je to vždy pravda. Vyznávame našu sebeckosť.
- Vyznávame, že zabúdame, že sme Tvoji učeníci, a že si nám dal poslanie.
- Vyznávame, že lipneme na pohodlí našej bubliny a hľadáme výhovorky pre svoj strach, že sa ocitneme v prvých líniách duchovného boja.

Prosba:

- Buď vždy centrom našich životov a daj, nech milujeme svojich blížnych s rovnakou oddanosťou a citlivosťou, akú si prejavil Ty voči nám.
- Nech vždy pamätáme, že naším poslaním je získavať učeníkov a pokračovať v službe zmierenia v našom okolí. Nech túžime po Tvojom kráľovstve.
- Prosíme, urob nás viac podobnými Tebe, aby sme videli ostatných tak, ako ich vidíš Ty a aby nás každý deň viedli súcit a štedrosť.

Rosa López

Predsedníčka pracovnej skupiny pre bioetiku a zdravie Španielskej evanjelickej aliancie. Poradkyňa v GBU España. Členka správnej rady Evanjelickej nemocnice v Barcelone. Členka národných a medzinárodných výborov kresťanského ošetrovateľstva.

8. DEŇ

Kým bude zem naplnená Božou slávou (Záver)

„Lebo zem sa naplní poznaním Hospodinovej slávy tak, ako vody napĺňajú moria.“ — Habakuk 2:14

Kresťania sú nasledovníci Krista. Tento výraz sa po prvý raz používa v Antiochii (Sk 11:19–30). Označuje rôznorodú skupinu ľudí zjednotených vierou, „rozptýlených pre prenasledovanie“ (v. 19). Rozosiatych, rozptýlených do Fenície, Cypru a Antiochie, a predsa prinášajúcich ovocie, ktoré sa zrodilo z protivenstva. Veriaci z rozličného prostredia — či už z Cypru alebo z Cyreny — kázali Židom aj Grékom. Hlásali „evanjelium Pána Ježiša“ (v. 20) a prejavovali „Božiu milosť“ (v. 23). Mladých veriacich vo viere Barnabáš, dobrý a skúsený muž „plný Svätého Ducha a viery“ (v. 23–24), povzbudzoval, aby zostali „verní Pánovi“; zároveň spolupracoval so Saulom a začlenil ho do služby (v. 25–26). Títo veriaci učili mnohých (v. 26) a dávali podľa svojich možností, aby pomohli svojim bratom a sestrám v čase núdze (v. 29). A počet veriacich v Pána Ježiša narastal zo dňa na deň na Božiu slávu (v. 24).

Tak ako sa kresťanstvo zakorenilo v Judei, aj protestantizmus v rôznych častiach sveta klíčil uprostred ťažkostí a prenasledovania, no plameň zostal po stáročia živý. Podobne aj tí, čo prežili premieňajúcu moc evanjelia v svojom živote v minulosti museli čeliť temným obdobiam, no v priebehu dejín zakúsili Božiu vernosť a zožali ovocie vytrvalosti, pričom vždy upierali svoj zrak na Neho.

Rovnako ako v Antiochii pochádzame z rôznych prostredí, a predsa sme jedno telo, zjednotené spoločným základom viery a vydané do služby Otcovi. Zdieľame aj túžbu spoznávať a žiť podľa jeho Slova, deliť sa s ostatnými o Dobrú správu, ktorá nás premenila a môže zmeniť svet.

Podľa vzoru prvých kresťanov sa učíme milovať druhých tak, ako On miloval nás a slúžiť svojim blížnym. Učíme sa ako žiť tak, aby bola Božiu milosť viditeľná v našich životoch. Podobne ako prvá cirkev aj my sme rozptýlení, rozosiati, s pohľadom upretým na horizont, kde sa nebo dotýka zeme.

Preto opakujeme slová prvej cirkvi: Ďakujeme Ti, Pane, za Tvoju vernosť minulú, prítomnú i budúcu. Ďakujeme Ti, že v každej skúške môžeme upierať zrak na Teba a tešiť sa na budúcu radosť. Modlíme sa tak, ako sa modlili oni: Pane, nech príde Tvoje kráľovstvo, nech sa stane Tvoja vôľa na zemi tak, ako je v nebi, nech poznanie Tvojej slávy dosiahne najvzdialenejšie končiny zeme a nech Ťa chvália ľudia každého jazyka a každého národa. A prosíme: Použi nás, Pane, daruj nám jednotu a lásku, smelý hlas a srdce ochotné slúžiť Tebe. Amen.

Miriam Borham

Má PhD z anglickej literatúry na Univerzite v Salamance, kde v súčasnosti pôsobí ako profesorka angličtiny. Prispievala ako prekladateľka pre Španielsku evanjelickú alianciu a Protestante Digital. Autorka viacerých kníh.

8. deň — Témy modlitieb

Vďakyvzdanie:

- Ďakujeme Ti, Pane, že si počas dejín uchoval svoju Cirkev uprostred protivenstva a spôsobil si, že Tvoje dielo prekvitalo aj v ťažkých časoch. Prejavoval si svoju vernosť z pokolenia na pokolenie.
- Ďakujeme Ti, že si nás urobil jedným telom v Kristovi, povolal si nás z rozličných prostredí a okolností a dal si nám privilégium zúčastniť sa na Tvojom poslaní s darmi, ktoré si sám rozdelil.

Vyznanie:

- Pane, vyznávame, že sme mnohokrát dovolili, aby nás naše rozdiely od seba vzďaľovali, že pýcha alebo nedôvera oslabili naše spoločenstvo a že sme zlyhali v tom, aby sme odrážali jednotu a lásku, ktoré pochádzajú od Teba.
- Odpusť nám, keď sme sa uspokojili s prítomným okamihom, keď sme stratili horlivosť pre Tvoje Kráľovstvo a keď sme verne nesiali tam, kde si nás postavil. Obnov v nás poslušné, pokorné a ochotné srdce slúžiť.

Prosba:

- Pane, posilni svoju Cirkev v celej Európe, aby Ti zostala verná, s pevnými srdciami naplnenými Svätým Duchom, aj uprostred odporu či ľahostajnosti, aby sme prinášali ovocie, ktoré oslavuje Tvoje meno.
- Otče, urob z nás nástroje svojej milosti, zasiate všade tam, kam nás postavíš, aby sme smelo ohlasovali evanjelium Pána Ježiša a štedro slúžili a odrážali Tvoju lásku v každom slove i skutku.
- Svätý Duch, zachovaj a prehĺb našu jednotu uprostred rozmanitosti, aby sme ako jedno telo ukázali svetu, že Kristus žije v nás a že Tvoje Kráľovstvo sa naďalej rozširuje až do posledných končín zeme. Amen.

Daniel Oval

Podpredseda Španielskej evanjelickej aliancie. Člen výboru Lausanne Movement v Španielsku a pastor v zbore Asamblea Cristiana de Madrid.